

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 26:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Ophævelse af deponeringsordning).

Af Henning Rasmussen (S) m.fl.
(Fremsat 15/10 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Da regeringen i maj 1986 indgik et forlig med de kommunale parter om rammerne for de kommunale udgifter i 1987 og i 1988, var der mellem parterne enighed om, at der nu var sikret et stabilt, flerårigt budgetsamarbejde. Udgiftsrammerne gav således mulighed for et udgiftsløft på 1 mia. kr. for amtskommunerne og 1½ mia. kr. for primærkommunerne i forhold til den gældende udgiftsramme for året 1986. De kommunale parter gav udtryk for, at udgiftsrammerne dermed var så vide, at der nu ville være mulighed for at afhjælpe udgiftspresen på bl.a. daginstitutions- og miljøområdet, og at amtskommunerne kunne reducere ventelisterne væsentligt.

De kommunale parter noterede sig i fælleserklæringen, at regeringen ville fremsætte forslag om en deponeringsordning for det tilfælde, at rammerne blev overskredet. Deponeringsordningen var altså et element i forliget mellem regeringen og de kommunale parter. Kommunerne var ikke enige i den, men de tog den til efterretning. De budgetter for 1987, som kommunerne fire måneder senere vedtog, lå imidlertid ca. 2,4 mia. kr. over ram-

men. Heraf tegnede primærkommunerne sig for en overskridelse på 1,4 mia. kr.

Nu vedrører udgiftsrammerne jo alene regnskabstallene. Regeringen har derfor gentagne gange henstillet til kommunerne, at udgiftsrammerne blev overholdt. Udgiftsskønnene for 1987 tyder imidlertid på, at primærkommunerne overskrider rammen med mindst 1 mia. kr., og dette vel at mærke efter at regeringen har udvidet rammen med 600 mio. kr. til kompensation for kommunernes merudgifter til bl.a. asbestrensning og op-hævelse af karensdagen. Der var ganske vist uenighed om kompensationsbeløbets størrelse, men det, der skilte, var kun ca. 150 mio. kr., og det er altså et mindre beløb i den store sammenhæng. Det er i alt fald ikke dette, der er årsagen til den store rammeoverskridelse.

Forslagsstillerne hævder, at deponeringsordningen er skyld i de kommunale skattestigninger i 1988, men hvis kommunerne under et havde overholdt rammen for 1987 og 1988, kunne skattestigningen i både 1987 og 1988 været undgået. Nu budgetterer kommunerne i stedet med en væsentlig rammeoverskridelse; derfor bliver man nødt til at forhøje skatterne.

For 1988 har kommunerne budgetteret med at skulle deponere ca. 1,2 mia. kr. som følge af overskridelsen af udgiftsrammen her i år. Det er imidlertid ikke udgifter i egentlig, traditionel forstand. Dels er det jo penge, man får igen, dels vil der i de kommuner, hvor man har en rimelig likviditet, alene være tale om, at man flytter penge fra den ene bankbog til den anden.

Ser man på kommunernes budgetter for 1988, svarer deponeringsbeløbet fuldt ud til det, de regner med at bruge af de likvide aktiver. Det er således ikke deponeringsordningen, der er skyld i skattestigningerne i 1988, men alene det forhold, at kommunerne skal finansiere en vækst ud over de aftalte rammer. Regeringen og kommunerne har også aftalt, at deponeringen kan finansieres af likviditeten.

Forslagsstillerne hævder, at udgiftsrammerne fastlåser kommunerne på deres hidtidige serviceniveau, og at kommuner med et stigende udgiftspres rammes specielt hårdt. Dette er ikke korrekt. Ved beregningen af udgiftsrammerne korrigeres der for kommunernes be-